

EUROPA | 12.03.2010

Moj posao: lobist u Bruxellesu

Kome je točno poznato što lobisti rade?

Procjenjuje se kako u Bruxellesu ima najmanje 15.000 lobista. Već godinama među njima djeluju i tri hrvatska lobista, a nedavno je otvoren i ured udruženja hrvatskih lobista. No što oni točno rade u Bruxellesu?

Na nedavnim izborima za Europski parlament u lipnju prošle godine broj birača koji su izašli na izbore bio je rekordno nizak. Građani očito još nisu shvatili smisao Parlamenta, sa žaljenjem je rekao Graham Watson, tadašnji predsjednik frakcije Liberala: "Pogledajte broj lobista ovdje u Bruxellesu, ima ih više nego u Washingtonu. Svjesni su moći koja je ovdje prisutna. A mi sada moramo nešto učiniti kako bi i naši građani toga postali svjesni."

U javnosti nisu popularni

Andreas Ogrinz

Andreas Ogrinz jedan je od 15.000 lobista u Bruxellesu. On je lobist za njemački savez poslodavaca u kemijskoj industriji. Njegov ured u neposrednoj je blizini Europskog parlamenta, Komisije i Ministarskog vijeća. No što Ogrinz uopće radi?

"Lobisti prije svega obavljaju dvije stvari. S jedne strane, oni nadziru politiku tj. pokušavaju čuti kako trava raste - saznati što se to krije iza nekog naftovoda i koje će se odluke donijeti u Parlamentu ili u Ministarskom vijeću. A druga strana našeg posla je pokušaj da postignemo utjecaj. To je naravno i u kritici", priča Ogrinz.

područje koje se najčešće i nađe

Ne srami se sebe nazvati lobistom. Pri tome je svjestan loše slike koju lobisti imaju u javnosti. No mnogi lobisti uopće se u javnosti ne doživljavaju, ističe on. "I lobisti okoliša ipak su lobisti. To se često u javnim raspravama potkopava. Nisu samo predstavnici poslodavaca i industrije oni koji imaju svoje ciljeve i želje, nego i udruge za zaštitu okoliša, borci za ljudska prava i mnogi drugi."

Postoji granica između lobiranja i korupcije

Zgrada Europskog parlamenta

Možda se javna kritika na račun lobiranja zaoštrava upravo u onim trenutcima u kojima se stvara dojam da lobisti "kupuju" političare. Ogrinz ovdje jasno povlači granicu: "Kada se, na primjer, zastupnika pozove na putovanje ili mu se obećaju novčani ustupci, onda je to nedvojbeno ilegalno utjecanje. Za mene tu više nije riječ o lobiranju, nego o korupciji." Udruge, organizacije i poduzeća nisu jedini koji u Bruxelles šalju svoje lobiste. I predstavnici njemačkih saveznih pokrajina zapravo su lobisti. No isplati li se uopće trud?

Ogrinz smatra kako je uspjeh dugoročan i neizravan. "Smatram kako bi bilo umišljeno neki određeni politički rezultat pripisivati vlastitom lobiranju, za to je mašinerija ovdje u Bruxelles previše kompleksna. Naravno, u nekim određenim raspravama znaju se čuti i vlastiti argumenti, a to je rezultat prethodnih razgovora s nositeljima odluka ili pismenog izražavanja stajališta. A u nekim slučajevima vlastita stajališta uvjeravaju i nositelje odluka. To je onda naravno mali 'lobi uspjeh'", kaže Ogrinz.

Autor: Christoph Hasselbach / M. Ljubičić

Odg. urednik: Anto Janković